

Arrest

nr. 89 159 van 5 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 19 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. SPAPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Soussou afkomst. U werd op 1 januari 1989 geboren te Coyah. U bent een wees: uw vader overleed toen u nog niet geboren was en uw moeder overleed tijdens de bevalling. U werd opgevoed door (S.A.), de broer van uw vader. Samen met hem, zijn vrouw X, zijn zoon X en zijn 2 dochters X en X woonde u steeds in een huis in de Matoto-wijk in Conakry. Uw oom (S.A.) was een wahabiet en behandelde u erg slecht. Hij sloeg u erg vaak. Hij hield niet van u en verbood u het huis te verlaten. Hij verplichtte u steeds om te bidden en de koran te lezen. U moest ook allerlei huishoudelijke taken vervullen. Uw stiefbroer X was een luitenant in het leger en

hoorde bij de rode baretten. Hij woonde bij jullie in en werkte overdag in het Alpha Yaya kamp. Ook hij behandelde u erg slecht en sloeg u vaak. Op de avond van 24 december 2011 bent u stiekem naar een discotheek gegaan om te dansen. Om 3 uur 's nachts kwam u thuis. Uw oom maakte u de volgende ochtend wakker met water en sloeg u. Hij vroeg waarom u naar de discotheek geweest was. Hij bleef u slaan. U probeerde weg te gaan en duwde hem. Uw oom viel op de grond neer en begon hevig te bloeden. Samen met zijn vrouw bracht u hem naar het ziekenhuis, maar hij overleed onderweg. De familie van uw oom beschuldigde u van moord. Uw stiefbroer Mousa was op dat moment niet thuis, maar werd van de feiten op de hoogte gebracht. Samen met 5 militairen kwam hij u arresteren. Vervolgens werd u naar het Alpha Yaya kamp gebracht. U werd op een stoel vastgebonden en de hele nacht geslagen door Mousa en zijn 5 collega's. U verloor het bewustzijn. De volgende ochtend werd u overgeplaatst naar de 'la Sûreté' gevangenis, verderop in de stad. Uw oom Facimet Kamara, de broer van uw moeder, kwam u daar bezoeken. Jullie zagen elkaar in de medische ruimte van de gevangenis. Hij was bezorgd over uw situatie. Hij zei dat hij een oplopende ruzie had met Mousa en dat Mousa dreigde om hem en u te doden. Uw oom Facimet kwam u sindsdien regelmatig bezoeken in de gevangenis. Hij beloofde er alles aan te doen om u te helpen. U bleef opgesloten in de gevangenis en werd nooit ondervraagd. In de nacht van 6 maart 2012 kon u ontsnappen uit de gevangenis. Een militair kwam u uit uw cel halen en bracht u buiten de gevangenis. U moest richting markt lopende en daar wachtte uw oom Facimet u op. Hij bracht u naar zijn huis in de wijk Bonfi. U sloep er tot de volgende dag. Toen bracht hij u naar de luchthaven, waar u een smokkelaar ontmoette. Uw oom zei dat u het land moest verlaten omdat jullie beider leven anders in gevaar was. Die dag, op 7 maart 2012, verliet u Guinee per vliegtuig. Op 8 maart 2012 kwam u in België aan. Dezelfde dag nog vroeg u asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u het medisch dossier uit het opvangcentrum waar u verblijft, neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart dat u bij een eventuele terugkeer naar Guinee bevreesd bent voor uw stiefbroer Mousa (gehoor CGVS, p.14,15). U verklaart dat u op 25 december 2011 door uw stiefbroer Mousa en andere militairen gearresteerd werd (gehoor CGVS, p.7). Mousa is volgens uw verklaringen een luitenant in het leger. Hij hoort bij de rode baretten en werkt in het Alpha Yaya kamp (gehoor CGVS, p.9). Mousa arresteerde u omdat hij u ervan verdacht zijn vader gedood te hebben (gehoor CGVS, p.7,8). Eveneens volgens uw verklaringen werd u voor 1 nacht in het Alpha Yaya kamp vastgehouden, waarna u naar de gevangenis van 'la Sûreté' overgebracht werd. Daar zat u opgesloten, tot u op 6 maart 2012 kon ontsnappen (gehoor CGVS, p.7,8,11,12).

Desgevraagd beschrijft u de 'la Sûreté' gevangenis, waar u volgens uw verklaringen van 26 december 2011 tot 6 maart 2012 opgesloten zat (gehoor CGVS, p.12 + plan gevangenis in notities). Het CGVS beschikt over informatie (die is toegevoegd aan het administratief dossier) dat la Maison Centrale en La Sûreté verschillende gevangenissen zijn die zich naast elkaar bevinden. Bij de bevolking is er vaak verwarring tussen beide plaatsen en wordt er vaak la Sûreté gezegd, terwijl men la Maison Centrale bedoelt. Uit uw verklaringen en het door u getekende grondplan valt duidelijk af te leiden dat u la Maison Centrale bedoelt. U duidt immers gebouwen aan die zich in la Maison Centrale bevinden. **Tijdens 2 missies ter plaatse kon het CGVS deze gevangenis bezoeken. De daar gemaakte vaststellingen komen echter niet overeen met de beschrijving die u geeft van deze gevangenis.** Zo verklaart u dat de moskee en de kerk zich op de eerste binnenplaats (vertrekkende vanaf de straatkant) bevinden. De kerk en de moskee bevinden zich echter op de tweede binnenplaats (vertrekkende vanaf de straatkant). Ook uw beschrijving van de cellen is niet correct. U tekent het cellenblok voor de mannen als een rechthoekig gebouw, maar in realiteit betreft het 3 gangen die in een T-vorm op elkaar uitlopen en via een kleine binnenkoer met elkaar verbonden zijn. Andere gebouwen grenzen aan dit cellencomplex, bijvoorbeeld het cellencomplex voor de vrouwen. U beschrijft het cellenblok voor de vrouwen echter foutief als een losstaand gebouw. Op basis van bovenstaande vaststellingen moet besloten worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw detentie in de gevangenis van 26 december 2011 tot 6 maart 2012.

U verklaart dat u er met ongeveer 8 personen in de cel verbleef (zie notities toegevoegd aan het gehoorverslag). Van de andere celgenoten weet u niet waarom ze in de gevangenis zaten. U kunt

ook van slechts 1 celgenoot een naam geven, namelijk Mbimba. Met andere woorden: van 8 celgenoten waarmee u ruim 2 maanden lang de hele dag een cel deelde weet u van slechts 1 persoon de naam en van niemand van hen waarom ze in de gevangenis zaten. U stelt dat u niet veel met hen praatte en enkel 'hallo' zei. Hiermee overtuigt u niet. Zelfs als u niet veel met deze mensen praatte, kon u toch dergelijke basisgegevens verkregen hebben. Immers, gedurende ruime 2 maanden verbleef u dag in dag uit met hen in dezelfde kleine ruimte. U verklaart met 1 persoon, Mbimba, wél veel contact te hebben gehad. Toch weet u niet eens zijn achternaam, de reden van zijn detentie en of hij getrouwd is en kinderen heeft. Dit zijn nochtans allen zaken waarvan men verwacht dat ze zeker te sprake komen als je veel met elkaar praat en ruim 2 maanden lang samen in een cel opgesloten zit. **Uw zeer gebrekkige kennis over uw celgenoten in de gevangenis bevestigt de eerder gemaakte vaststelling dat geen geloof gehecht kan worden aan de door u voorgehouden detentie van 26 december 2011 tot 6 maart 2012 in deze gevangenis.**

Er kan geen geloof gehecht kan worden aan uw detentie in de gevangenis van la Maison Centrale van 26 december 2011 tot 6 maart 2012. Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan uw vermeende problemen met en arrestatie door Mousa. U maakt dan ook niet aannemelijk dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Het door u neergelegde document, namelijk het medisch dossier uit uw opvangcentrum, brengt geen verandering in voorgaande vaststelling. Tijdens het gehoor bij het CGVS stelde u dat u een infectie kreeg door het poetsen van vuile toiletten, dat u veel medicatie neemt en dat u allerlei littekens op uw benen hebt ten gevolge van foltering door uw vermeende stiefbroer Mousa (gehoor CGVS, p.4,6, 7). In het medisch dossier dat u neerlegt staat echter nergens iets vermeld over mogelijke littekens door verwondingen aan uw benen. Wel werd door dokter Kelchtermans even gevreesd voor leishmaniasis, een infectieziekte (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Labo-resultaten en overleg met specialist Vandermaesen leidden echter tot de conclusie dat u geen leishmaniasis hebt, maar enkel een forunkelontsteking of steenpuist (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) die volledig zal herstellen na wondzorg. Bovendien moeten documenten, om enige waarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren.

De verschillende geraadpleegde informatiebronnen stellen dat sinds de verkiezingsoverwinning van Alpha Condé in 2010, de veiligheidssituatie verbeterd is, hoewel politieke spanningen nog voelbaar zijn. Het stoppen van de dialoog tussen de regering en bepaalde politieke oppositiepartijen toont dit aan. Er moet ook gewezen worden op mensenrechtenschendingen door de Guineese veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Guinee is dus in 2011 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en dergelijke. Het is dan ook nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt vervuld om de overgangsperiode te beëindigen en in een rustig klimaat parlementsverkiezingen te houden. De komende maanden zullen dan ook beslissend zijn voor de toekomst van het land.

Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker argumenteert omtrent de plaats waar hij gevangen werd gehouden en de cultuur in Guinee waar privé-aangelegenheden ook privé worden gehouden als reden waarom hij weinig weet over diens medegedetineerde.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Waar verzoeker thans aanhaalt dat hij geen 'totaalbeeld' kon krijgen van de gevangenis omdat hem slechts een uiterst beperkte bewegingsruimte werd toegestaan, stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS er wel in slaagde een grondplan te maken van de plaats van detentie (gehoor CGVS, p.12) waar hij meer dan twee maanden werd opgesloten. Tijdens het tekenen van dit grondplan merkte verzoeker niet op dat hij in de onmogelijkheid was iets te duiden omdat hij een beperkte beweegruimte werd toegestaan; integendeel, verzoeker kon beweerdelijk vrijelijk bezoek ontvangen van zijn oom in de medische en bezoekeruimte (*ibid.*). Verzoeker maakt zijn aangevoerde beperkte bewegingsruimte niet aannemelijk.

Verzoekers verweer dat in Guinee een cultuur heerst waarbij privé-gelegenheden ook privé worden gehouden en hij daardoor niet op de hoogte was van de situatie van zijn medegedetineerde(n), kan niet worden aangenomen. Verzoekers verweer betreft een niet onderbouwde bewering. Het kan niet worden ingezien waarom hij, die over 'koetjes en kalfjes' praatte met M., niet over diens privé-leven (zoals huwelijk, kinderen, reden detentie,...) zou hebben gesproken.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd; derhalve wordt ze door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het doktersattest van dokter S. kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming aangezien onmogelijk vast te stellen is wat de oorzaak is van de littekens, en zeker niet dat ze verband houden met het als ongeloofwaardig beoordeeld relaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker voert geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS